

LUNDS
UNIVERSITET

B-uppsats i Statsvetenskap

Hongkong: hot, stabilitet och suveränitet

En kvalitativ textanalys av legitimeringen av den nationella
säkerhetslagen i Hongkong 2020

Abstract

Denna uppsats undersöker hur den nationella säkerhetslagen i Hongkong legitimeras av kinesisk- och Hongkongbaserade statliga samt statsnära aktörer. Med utgångspunkt i övergripande framingteori och mer djupgående säkerhetiseringsteori analyseras hur lagen framställs som ett nödvändigt svar på hot mot Kinas nationella säkerhet, suveränitet och Hongkongs stabilitet. Studien genomförs som en kvalitativ textanalys av officiella uttalanden, pressmeddelanden, lagtexter och statsnära medietexter från perioden 2019-2021. Analysen visar att protester, separatism och utländsk inblandning ramas in som säkerhetshot, samtidigt som lagen framställs som ett skydd för principen “One Country, Two Systems”, ekonomiskt välstånd och invånarnas trygghet. Uppsatsen visar därmed hur säkerhetspolitiska argument kan användas för att legitimera långtgående juridiska och institutionella förändringar.

Nyckelord: Hongkong, Kina, säkerhetisering, den nationella säkerhetslagen, suveränitet, legitimering, hot, stabilitet, “One Country, Two Systems”

Antal ord: 7659

Innehållsförteckning

1. Introduktion.....	3
1.1 Bakgrund.....	3
1.2 Problemformulering.....	4
1.2.1 Frågeställning och syfte.....	4
1.2.2 Avgränsning.....	5
2. Teoretiskt ramverk.....	6
2.1 Framingsteori.....	6
2.2 Säkerhetsiseringsteori.....	7
2.2.1 Kritik och utveckling av säkerhetsiseringsteorin.....	7
3. Metod och material.....	9
3.1 Kvalitativ textanalys.....	9
3.2 Operationalisering.....	10
3.3 Metodologiska begränsningar.....	11
3.4 Material.....	12
3.4.1 Materialets begränsningar.....	14
4. Analys och resultat.....	16
4.1.1 Säkerhetsiserande aktör.....	16
4.1.2 Referensobjekt.....	17
4.1.3 Hotkonstruktion.....	20
4.1.4 Extraordinära åtgärder.....	22
4.2 Sammanfattande resultat.....	25
5. Slutsats.....	27
Referenser.....	29

1. Introduktion

1.1 Bakgrund

Hongkong återfördes från Storbritannien till Kina den 1 juli 1997 och kom därefter att styras enligt principen “One Country, Two Systems”. Denna ordning innebär att Hongkong är en del av Folkrepubliken Kina, men samtidigt har ett eget rättssystem och en hög grad av autonomi enligt grundlagen Basic Law. I Basic Law anges både att Hongkong är en “inalienable part” av Folkrepubliken Kina och att regionen ska åtnjuta en hög grad av autonomi (Basic Law 2021, art. 1-2). Relationen mellan kinesisk suveränitet och Hongkongs autonomi har därför alltid varit central för stadens politiska utveckling.

Under 2019 skedde stora protester i Hongkong som motstånd mot ett lagförslag om utlämning av misstänkta brottslingar till andra jurisdiktioner, däribland Fastlandskina. Dessa protester utvecklades till en bredare rörelse om Kinas inblandning i Hongkongs politiska framtid, polisens agerande och demokratiska friheter (BBC 2024). Samtidigt presenterades ett andra perspektiv där protesterna beskrevs som ett uttryck för våld, kaos, separatism och som en demolering av Hongkongs civilsamhälle och framtid (Global Times 2019). Ortmann m.fl. beskriver hur den kinesiska regeringen, som uppfattade protesterna som kopplade till “foreign forces”, införde den nationella säkerhetslagen 2020 utan offentlig konsultation eller godkännande från Hongkongs lagstiftande råd (Ortmann, Lau & Chan 2025, s. 1). Den nationella säkerhetslagen infördes officiellt den 30 juni 2020 av den nationella folkkongressens (NPC) ständiga utskott (The State Council of the People’s Republic of China, 2020). Lagen kriminaliserar fyra huvudkategorier av handlingar: separatism, subversion, terroristiska aktiviteter och samverkan med främmande land eller externa element och organisationer (National Security Law 2020, art 12-17).

Straffskalan visar hur långtgående lagen är. För separatism kan huvudansvariga eller personer vars brott bedöms som allvarliga dömas till livstids fängelse eller minst tio års fängelse (National Security Law 2020, art. 20). Ett tidigt exempel är Tong Ying-kit, som dömdes för uppvigling till separatism och terroristiska aktiviteter efter att ha kört motorcykel med en protestflagga in i poliser. Fallet visar hur lagen inte bara kan användas mot våldshandlingar, utan även mot politiska uttryck som kopplas till hot mot nationell säkerhet (Ortmann, Lau & Chan 2025, s. 7). Ett senare uppmärksammat exempel är demokratiaktivisten Jimmy Lai, som 2025 dömdes till 20 års fängelse enligt den nationella

säkerhetslagen efter att han kritiserat Kinas kommunistparti. Domen mötte starka reaktioner från bland annat EU, FN och Human Rights Watch, som menade att den stred mot internationell rätt (Strömberg 2026).

Ortmann m.fl. menar att lagen innebar att nationell säkerhet inte enbart behandlades som en fråga om Hongkongs lokala institutioner, utan som en ny styrningsstruktur som är ansvarig inför Peking snarare än inför Hongkongs egna institutioner. Detta trots att artikel 23 i Basic Law tidigare hade gett Hongkong ansvar för att själv lagstifta om nationell säkerhet (Ortmann, Lau & Chan 2025, s. 1, 6-7; Basic Law, art. 23).

Sammanfattningsvis infördes den nationella säkerhetslagen i ett politiskt sammanhang där relationen mellan Hongkongs autonomi och Kinas suveränitet redan var omstridd. Lagens brottskategorier, straffskalor och institutionella förändringar visar att den innebar en långtgående omformning av Hongkongs juridiska och politiska ordning. Detta väcker frågan hur lagen framställdes som nödvändig och legitim av de aktörer som försvarade dess införande.

1.2 Problemformulering

1.2.1 Frågeställning och syfte

Frågeställningen är: *Hur legitimerar aktörer inom den kinesiska staten och Hongkongs regering införandet av den nationella säkerhetslagen i Hongkong?*

Syftet med studien är att undersöka hur införandet av den nationella säkerhetslagen i Hongkong legitimeras i kinesisk- och Hongkongbaserade statliga och statsnära källor, samt kompletteras med kontext från andrahandskällor. Eftersom materialet huvudsakligen består av engelskspråkiga texter riktade till en internationell publik undersöker uppsatsen främst den externa legitimeringen av säkerhetslagen. Fokus ligger alltså på hur lagen motiveras inför omvärlden, snarare än hur den rättfärdigas inhemskt.

Genom säkerhetiseringsteorin analyseras hur lagen konstrueras som ett nödvändigt svar på hot mot nationell säkerhet, suveränitet och samhällelig stabilitet, samt hur dessa hot förstås. Därigenom uppmärksammas även hur nationalistiska och patriotiska föreställningar om suveränitet, nationell enhet och territoriell integritet används genomgående i materialet. Studien fokuserar särskilt på hur olika aktörer ges auktoritet att definiera ett säkerhetsproblem, vad som framställs som skyddsvärt, hur hot konstrueras och vilka

extraordinära åtgärder som därigenom rättfärdigas. Uppsatsen undersöker därmed främst den grundläggande motiveringen bakom lagen, och inte den rättsliga tillämpningen av den.

Genom att analysera hur protester, opposition och utländsk inblandning framställs som säkerhetshot, kan studien visa hur en politisk konflikt tolkas som en fråga om säkerhet och överlevnad. På så sätt bidrar undersökningen till en djupare förståelse av hur säkerhetspolitiska perspektiv och argument kan användas för att rättfärdiga långtgående institutionella och juridiska förändringar.

1.2.2 Avgränsning

Uppsatsens analysmaterial avgränsas till perioden 2019–2021, medan senare sekundärkällor används för bakgrund och kontext. Startpunkten motiveras av protesterna i Hongkong 2019 som återkommande beskrivs som bakgrunden till behovet av den nationella säkerhetslagen. Slutpunkten motiveras av att talet från 2021 av Carrie Lam, Hongkongs chefsminister vid tidpunkten för lagens införande, ger ett tillbakablickande perspektiv på lagens första år och framställer den som en vändpunkt från kaos till ordning.

Perioden gör det därför möjligt att analysera både den omedelbara legitimeringen i samband med lagens införande 2020 och den efterföljande legitimeringen av lagen som ett stabiliserande politiskt projekt.

Materialet avgränsas till ett urval av officiella och statsnära källor med komplettering av sekundära nyhetskällor. Urvalet motiveras av att uppsatsen undersöker hur lagen legitimeras av staten och statsnära aktörer, inte hur lagen kritiserar eller tas emot av oppositionella, internationella organisationer eller oberoende medier. Detta innebär att studien inte gör anspråk på att ge en heltäckande bild av debatten om säkerhetslagen. I stället analyseras hur den statliga och statsnära argumentationen bygger upp en säkerhetiserande förståelse av lagen.

Uppsatsen avgränsas också tematiskt till legitimeringen av lagens införande. Den undersöker därför inte lagens faktiska rättsliga tillämpning i domstol, dess långsiktiga konsekvenser för Hongkongs politiska system eller hur lagen har påverkat enskilda individer och organisationer efter 2021. Fokus ligger istället på hur lagen motiveras språkligt och politiskt genom hänvisningar till hot, säkerhet och nödvändiga åtgärder.

2. Teoretiskt ramverk

I relation till frågeställningen har vi valt att undersöka legitimering av lagen ur ett framingteoretiskt perspektiv. Det finns många olika inriktningar inom framingteori som oftast används parallellt (Stubbergaard 2022, s. 217-219, 226-227). Eftersom framing är mer av en övergripande teoretisk ansats har vi valt att använda oss av säkerhetsiseringsteori som en gren av framing. Säkerhetsiseringsteorin är rimlig att använda i det teoretiska ramverket med tanke på frågeställningens natur. Med säkerhetsisering kan vi analysera formuleringar kring säkerhetshot från den kinesiska staten och Hongkongs regering.

2.1 Framingteori

Framingteorin introducerades av Erving Goffman och belyser hur policy kan förstås genom olika inramningar av idéer, så kallade frames, vilka kan avslöja underliggande föreställningar och värden (Stubbergaard 2022, s. 211). Teorin utgår från att dessa inramningar påverkar hur mottagare tolkar en fråga (Nationalencyklopedin u.å.). Den definition av frames som är relevant för vårt forskningsproblem formulerades av Donald Schön och Martin Rein och lyder “underlying structures of belief, perception and appreciation” (1994, s. 23). Denna definition är utvecklad för analyser av policykonflikter och implicita värderingar i policyprocesser. I Schön och Reins konceptualisering antas därtill att det finns avsiktligt agerande i policyprocesser (1994, s. 173). Detta är även ett grundantagande för vår analys.

Enligt Stubbergaard är fördelarna med framingteori att den synliggör underliggande föreställningar samt att den inkluderar aktörer i analysen (2022, s. 223). Mot bakgrund av detta är teorin förenlig med uppsatsens frågeställning, eftersom den möjliggör en analys av hur statliga aktörer inom Kina och Hongkong ramar in och rättfärdigar den nationella säkerhetslagen. Även om frame-begreppet till viss del kan uppfattas som vagt, framhåller Stubbergaard att studier som kombinerar olika inriktningar inom framingteori i högre grad kan hantera komplexitet (2022, s. 223). Därmed anser vi att användandet av framing som övergripande teori är användbart för undersökningen.

2.2 Säkerhetiseringsteori

Säkerhetisering är en konstruktivistisk teori som utvecklades av Barry Buzan, Ole Wæver och Jaap de Wilde inom Köpenhamnsskolan. I denna uppsats används säkerhetisering för att konkretisera det teoretiska ramverket. Boken *Security: A new framework for analysis* beskriver hur aktörer genom språkliga handlingar kan konstruera existentiella hot och på så sätt rättfärdiga extraordinära politiska åtgärder. Utmärkande för dessa åtgärder är att de åsidosätter etablerade lagar och regler i syfte att hantera det konstruerade hotet (Buzan m.fl. 1998, s. 21-23).

En fullbordad säkerhetisering innefattar tre komponenter: att en fråga presenteras som ett existentiellt hot, legitimering av nödatgärder och åsidosättande av etablerade regler vilket påverkar relationer mellan aktörer. Den som definierar något som ett säkerhetshot utgör den säkerhetiserande aktören, och själva handlingen kallas för en talakt. I talakten ramas frågan in som av högsta politiska prioritet (Buzan m.fl. 1998, s. 24-26).

Säkerhetisering kan ske inom olika sektorer, varav den politiska sektorn är central för denna uppsats. Inom den politiska sektorn definieras hot i relation till statens suveränitet, ideologi eller auktoritet (Buzan m.fl. 1998, s. 22). I denna typ av säkerhetisering kan nationalistiska och patriotiska föreställningar spela en viktig roll, eftersom hot mot staten ofta knyts till frågor om nationell enighet, lojalitet och territoriell integritet (Buzan m.fl. 1998, s. 142, 150).

Säkerhetiseringsteorin är relevant för denna studie då den möjliggör en mer avgränsad analys av hur den nationella säkerhetslagen i Hongkong legitimeras genom olika uttalanden. Det är en lämplig teori för studiet av hotbilder och kompletterar därför framing på ett gynnsamt sätt.

2.2.1 Kritik och utveckling av säkerhetiseringsteorin

Säkerhetiseringsteorin har vidareutvecklats av flera forskare. Holger Stritzel kritiserar dess bristande tillämpbarhet och statiska konceptualisering av säkerhetiserande talakter. Stritzel föreslår i stället att säkerhetisering bör förstås som en dynamisk och diskursiv process (Stritzel 2014, s. 33). Detta synsätt underlättar uppsatsens empiriska tillämpning, eftersom hot och referensobjekt kan ges olika innebörd beroende på sammanhang. Denna utgångspunkt är också förenlig med det varierade materialet.

En tydlig kritikpunkt som lyfts av Stritzel med flera är Köpenhamnsskolans krav på att hotet accepteras av en publik. Detta krav anses svårt att fastställa empiriskt (Stritzel 2007, s. 363; McDonald 2008, s. 572–573). Syftet med uppsatsen är att undersöka hur den nationella säkerhetslagen legitimeras genom statliga aktörers uttalanden, med fokus på språklig framställning. Därför analyseras inte allmänhetens uppfattningar eller hur lagen tillämpas i praktiken utan primärt hur den argumenteras för.

Även Thierry Balzacq vidareutvecklar teorin genom att tydliggöra begreppen legitimitet och rättfärdigande, vilket är särskilt relevant för uppsatsens frågeställning. Han definierar legitimitet som det som håller samman en regims praktiker, medan rättfärdigandet av säkerhetsmetoder beskrivs som legitimitetens politiska kärna. Hur framgångsrika dessa rättfärdiganden är beror på aktörers förmåga att övertyga om att åtgärderna bidrar till att uppnå samhällets värderingar (Balzacq 2019 s. 344-346).

Likt Stritzel betonar Balzacq att säkerhetisering uppstår ur sociala och politiska motsättningar. Det innebär att politiska processer är dynamiska och kontextberoende snarare än förutbestämda. Som följd av detta kan extraordinära åtgärder få oförutsägbara och icke-linjära konsekvenser (Balzacq 2019 s. 343).

3. Metod och material

3.1 Kvalitativ textanalys

Studien genomförs som en kvalitativ textanalys med ambitionen att klarlägga idéstrukturer i texter. I praktiken innebär kvalitativ textanalys att man läser texter aktivt genom att ställa preciserade frågor till materialet. Dessa frågor utgår ofta från analytiska begrepp som representationer, inramningar (frames), normer eller narrativ. Tolkningsarbetet vägleds av den "hermeneutiska spiralen", vilket är när forskaren ständigt rör sig mellan textens delar och dess helhet för att nå en djupare förståelse av vad texten förmedlar (Esaïasson m.fl. 2017, 212–214, 229–230).

Denna metod är lämplig eftersom uppsatsen syftar till att undersöka hur lagen motiveras språkligt och politiskt. Kvalitativ textanalys lämpar sig väl vid analys av hur problem formuleras, vilka begrepp som lyfts fram och vilka värderingar som uttrycks i politiska texter (Bergström & Boréus 2018, s. 215–216).

Intresset ligger därför både i vad källorna säger och i hur de skapar mening kring den nationella säkerhetslagen. Genom textanalysen blir det möjligt att undersöka hur vissa problem skildras som särskilt allvarliga, hur specifika aktörer ges ansvar och hur vissa åtgärder görs rimliga. På så sätt används metoden för att analysera hur legitimitet produceras genom språk.

En utgångspunkt är också att texter inte enbart återger politiska händelser, utan även bidrar till att forma hur dessa händelser förstås. Bergström och Boréus framhåller att texter är centrala samhällsvetenskapliga analysobjekt eftersom de kan uttrycka makt, relationer och samhällsförståelser (Bergström & Boréus 2018, s. 17–20). Detta är relevant för uppsatsen eftersom säkerhetslagen inte bara införs genom juridiska beslut, utan också försvaras och begripliggörs genom offentliga texter, pressmeddelanden och statsnära nyhets- och ledarartiklar.

I denna uppsats används den kvalitativa textanalysen därför för att identifiera mönster i hur lagen framställs som nödvändig och försvarbar. Fokus ligger på att förstå hur olika formuleringar, begrepp och argument tillsammans bygger upp en legitimering av lagen och alltså inte på att återge varje källa var för sig.

3.2 Operationalisering

För att operationalisera forskningsproblemet har vi utvecklat ett kodschema (se tabell 1) med fyra dimensioner: säkerhetiserande aktör, referensobjekt, hotkonstruktion och extraordinära åtgärder. Kodschemats dimensioner är inspirerade av Köpenhamnsskolans analysenheter och definition av säkerhetisering (Buzan m.fl. 1998 s. 36, 26), samt Holger Stritzels typologi över säkerhetiserande talakter, vilken syftar till att operationalisera den teoretiska nivån i empirisk analys (Stritzel 2014 s. 49). I likhet med Stritzels modell bryts retoriken kring hotbilder ned utifrån Köpenhamnsskolans definitioner och de empiriska fynden systematiseras därefter i schemat. Det är framför allt i delen "Framställning i materialet" som framingelementen blir synliga.

Materialet lästes först igenom i sin helhet för att skapa en överblick över återkommande teman och argument. Därefter kodades texterna manuellt utifrån kodschemats fyra dimensioner: säkerhetiserande aktör, referensobjekt, hotkonstruktion och extraordinära åtgärder. De kodade delarna jämfördes sedan mellan källorna för att identifiera likheter och skillnader i hur säkerhetslagen legitimeras. På så sätt kunde återkommande mönster i materialets argumentation sammanställas och analyseras i relation till uppsatsens teoretiska ramverk.

För att vägleda och systematisera analysen ställs teoretiskt informerade frågor till materialet. Dessa bidrar till att synliggöra analytiskt intressanta aspekter (Esaiasson m.fl. 2024, s. 313, 336). För att stärka jämförbarheten tillämpas samma frågor konsekvent på det valda urvalet. Analysenheterna utgörs av framställningar som är relevanta för forskningsfrågan, det vill säga formuleringar om hot, vilka värden som framställs som skyddsvärda och vilka åtgärder som görs rimliga. Detta tillvägagångssätt är fördelaktigt för uppsatsens syfte eftersom det möjliggör analys av komplexa variabler såsom vinkling, legitimering och framställning (Esaiasson m.fl. 2024, s. 312).

Tabell 1. Kodschema för analys av språkliga inramningar

Huvudelement	Definition	Analytiska frågor	Framställning i materialet
Säkerhetiserande aktör	Aktörer som säkerhetiserar problem genom att förklara något existentiellt hotat	Vem ges auktoritet och ansvar att agera? Vem definierar hotet?	Framställning av auktoritet
Referensobjekt	Saker som uppfattas som existentiellt hotade och som har ett legitimt anspråk på överlevnad	Vad ska skyddas? Vilka värden lyfts fram och hur beskrivs de?	Framställning av referensobjekt
Hotkonstruktion	Det existerande hotet mot referensobjektet	Vad eller vem beskrivs som hotfullt? Hur beskrivs hotet?	Framställning av hot
Extraordinära åtgärder	Handlingar som ligger utanför de normala gränserna för politiska procedurer	Vad legitimeras? Vilka befogenheter eller institutioner motiveras?	Framställning av åtgärder

Källa: Stubbergaard 2022; Buzan, Wæver, de Wilde 1998

3.3 Metodologiska begränsningar

En svårighet med kvalitativ textanalys är att det innebär en högre grad av tolkning än kvantitativ textanalys. Detta kan minska intersubjektiviteten och replikerbarheten då olika forskare kan göra olika tolkningar och dra skilda slutsatser. Metoden är dessutom arbetskrävande, vilket begränsar antalet observationer man kan undersöka. I längden kan detta påverka möjligheterna till generalisering (Esaïasson m.fl. 2024, s. 161-168, 263–264). Med det sagt bör uppsatsen i första hand ses som en enskild fallstudie och inte förstås som ett uttalande om säkerhetisering på ett universellt plan.

Metoden möjliggör å andra sidan en djupare analys av dolda och komplexa element i det valda materialet (Bergström & Boréus 2018, s. 50; Esaïasson m.fl. 2024, s. 309, 336). Detta ligger i linje med studiens syfte att identifiera och analysera legitimerande framställningar av säkerhetslagen i ett avgränsat källmaterial, snarare än att kvantitativt mäta förekomsten av argument i den bredare debatten. Även om generaliserbarhet är ett forskningsideal (Esaïasson m.fl. 2024, s. 57), hade det givet våra förutsättningar inte varit möjligt att undersöka ett stort antal observationer.

En begränsning med kodscheman är att de riskerar att styra analysen på ett sätt som gör att andra mönster förbises. För att motverka detta betonar Bergström och Boréus vikten av att forskaren först skaffar sig en överblick över materialet och läser det förutsättningslöst (2018, s. 80). Kodschemat i denna uppsats bygger därför både på det teoretiska ramverket och på återkommande teman som observerats i materialet. Schemats förankring i tidigare forskning, och transparensen kring dess utformning och tillämpning, stärker textens reliabilitet (Esaiasson m.fl. 2024, s. 336).

Vi är samtidigt medvetna om att kodschemat inte kan fånga alla aspekter och att vissa perspektiv följaktligen exkluderas. Eftersom kodschemats teoretiska utgångspunkter är aktörsoorienterade, ges exempelvis begränsat utrymme att problematisera underliggande struktur- och maktförhållanden. Detta hade kunnat bidra till en mer nyanserad förståelse av statens relation till civilsamhället och oppositionsrörelser. De avvägningar som gjorts syftar till att hålla analysen teoretiskt konsekvent och fokuserad på studiens forskningsfråga. Kodschemat bör därför förstås som ett analytiskt verktyg anpassat till frågeställningen snarare än en neutral avbildning av materialet.

En annan risk är att kodningsenheterna rycks ur sitt sammanhang, vilket kan påverka validiteten. Risken att förlora kontext motverkas dock av det avgränsade materialet och det kvalitativa angreppssättet. Bergström & Boréus framhåller även att operationaliseringen måste vara anpassad till texturvalet och studiens syfte för att säkerställa hög validitet (2018, s. 80–81). Eftersom uppsatsen avser att undersöka retoriska framställningar är denna operationalisering ändamålsenlig.

3.4 Material

Studios primärmaterial består av ett strategiskt urval av officiella uttalanden, pressmeddelanden och statsnära medietexter från kinesiska och Hongkongbaserade aktörer. Eftersom uppsatsen undersöker hur införandet av den nationella säkerhetslagen legitimeras genom säkerhetisering har materialet valts utifrån om texterna motiverar, försvarar eller kopplar lagen till hot, säkerhet och nödvändiga åtgärder. Officiella texter är särskilt relevanta eftersom de ger tillgång till de argument och problemformuleringar som staten själv använder. Jennifer Eagleton visar också att offentlig kommunikation hade en central funktion i

introduktionen av lagen, bland annat genom Lams brev till Hongkongs invånare och regeringens informationsspridning före lagens införande (Eagleton 2025, s. 82, 88).

Materialet avgränsas till ett mindre antal centrala engelskspråkiga texter från perioden 2019–2021, bestående av två källor kopplade till Hongkongs regering och tre kinesiska statsnära medietexter. Från Hongkongs regering används den tidigare justitieministern Teresa Chengs text *National Security Law – A New Horizon for the Successful Implementation of “One Country, Two Systems”* och Lams pressmeddelande med titeln *National Security Law Legal Forum – Security Brings Prosperity*. Chengs text är relevant eftersom den behandlar lagens konstitutionella legitimitet, internationell praxis och relationen till “One Country, Two Systems” (Cheng 2020, s. 1). Lams pressmeddelande används eftersom det ger ett tillbakablickande försvar av lagen efter dess införande, där lagen framstår som en vändpunkt från kaos till ordning (The Government of the HKSAR 2021).

Från kinesiskt håll används en ledarartikel från People’s Daily och två ledarartiklar från Global Times. People’s Daily är det kinesiska kommunistpartiets officiella språkrör och är sedan 1946 den främsta kommunikationskanalen för partiledningen. Global Times ägs av People’s Daily men bedriver en friare, affärsdriven och mer uttalad nationalistisk journalistik (Asia Society 2024). Nyhetssidornas engelskspråkiga versioner riktar sig till en internationell publik och är därmed relevanta för uppsatsens fokus på extern legitimering av lagen. De valda artiklarna används eftersom de visar hur lagen och protesterna framställdes i kinesisk offentlig kommunikation i samband med lagens införande. Detta är särskilt relevant eftersom legitimeringen i dessa texter ofta knyts an till nationalistiska teman som nationell enhet, suveränitet och motstånd mot utländsk inblandning.

Artikeln från People’s Daily innehåller beskrivningar av lagen som ett skydd för Hongkongbornas rättigheter och friheter (People’s Daily 2020). Global Times-artikeln från den 9 juni 2020 används eftersom den framställer lagen som ett sätt att få slut på Hongkongs kaos, medan artikeln från den 30 juni 2020 betonar lagens betydelse för stabilitet och dess avskräckande funktion (Global Times 2020a; Global Times 2020b).

Den nationella säkerhetslagen används som kompletterande primärmaterial, framför allt för att tydliggöra de olika brottskategorier, institutioner och befogenheter som de andra källorna legitimerar. Basic Law används på samma sätt som en konstitutionell bakgrund, särskilt när materialet hänvisar till Hongkongs ställning inom Kina och artikel 23.

3.4.1 Materialets begränsningar

En begränsning är att materialet främst består av officiella och statsnära källor, och därmed hamnar alternativa tolkningar av lagen utanför undersökningen. Uppsatsen lyfter till exempel inte oppositionella, civilsamhälleliga eller internationella perspektiv, vilka sannolikt hade synliggjort andra förståelser av säkerhetslagen. Materialvalet begränsar uppsatsen till ett ensidigt perspektiv, vilket å ena sidan kan ses som en nackdel för analysens bredd, men som å andra sidan är rimligt sett till forskningsfrågan. Eftersom studien undersöker hur lagen legitimeras av aktörer som försvarar den, är det just statliga och statsnära texter som är mest relevanta. Materialvalet stärker därför studiens validitet, eftersom källorna faktiskt innehåller den argumentation som uppsatsen vill analysera.

Materialet är dessutom engelskspråkigt. Det innebär att kinesiska originaltexter och inhemsk kinesisk debatt inte analyseras systematiskt, vilket kan göra att vissa språkliga nyanser går förlorade. Att materialet är på engelska och snarare riktat till en internationell än en nationell publik innebär också att vi måste ta hänsyn till att legitimeringen kan vara anpassad till värden som anses viktiga för externa mottagare och därför betonar exempelvis rättsstatlighet, internationell praxis och skydd av friheter. Den tilltänkta mottagaren kan även medföra att källorna strävar efter att väcka internationell uppmärksamhet genom en avsiktligt provokativ retorik, något som Global Times tidigare har förknippats med (Fish 2017).

Samtidigt passar detta uppsatsens fokus, eftersom flera av de engelskspråkiga källorna är riktade till en internationell publik. Urvalet är därför relevant för att undersöka hur säkerhetslagen legitimeras externt, snarare än hur den diskuteras i en inhemsk kinesisk offentlighet.

Även om de valda källorna från Kina ägs av det kinesiska kommunistpartiet är en möjlig begränsning att Global Times inte alltid betraktas som fullt representativ för den kinesiska regeringens officiella hållning. Tidningen beskrivs ofta som nationalistisk och sensationalistisk, med en mer provokativ ton än regeringens officiella kommunikation (Fish 2017; Asia Society 2024).

Samtidigt menar flera forskare att Global Times kanaliserar dominerande perspektiv från den kinesiska statsledningen, särskilt i frågor som rör demokrati och mänskliga

rättigheter (Chen 2020; Edney 2014, s. 149). De tidigare chefredaktörerna Hu Xijin och Li Hongwei har själva beskrivit tidningens publikationer som ett uttryck för både officiella och folkliga kinesiska perspektiv (Baculinao & Mackey Frayer 2017). Hu betonar att tidningen försvarar Kinas statsintressen, och att dessa delas med allmänhetens grundläggande intressen (Huang 2022). Med det sagt är det en användbar källa för att undersöka diskursen kring säkerhetslagen i Kina.

People's Daily är däremot kommunistpartiets officiella språkrör och ledartiklarna anses således representera regeringens faktiska ståndpunkter (Fish 2017; Asia Society 2024). Enligt framstående kinesiska historiker och forskare är en artikel publicerad i People's Daily tveklöst regeringens röst (South China Morning Post 2011).

Snarare än att se Global Times provokativa hållning som ett hinder, anser vi att det är ändamålsenligt för uppsatsens forskningsfråga, som berör hur aktörer inom den kinesiska staten konstruerar hotbilder för att legitimera säkerhetslagen. Den tydliga nationalistiska retoriken kan i själva verket bidra till att synliggöra dessa diskurser. Nyhetssidornas olika profiler kompletterar dessutom varandra och möjliggör en analys av hur lagen rättfärdigas av olika typer av statliga aktörer.

Sammantaget innebär metod- och materialvalet att studien inte ger en heltäckande bild av alla perspektiv på säkerhetslagen. Däremot är valen rimliga i relation till uppsatsens syfte, eftersom materialet är direkt kopplat till den statliga legitimeringen av lagen och analysen genomförs på ett systematiskt och öppet sätt.

4. Analys och resultat

Analysen utgår från kodschemats fyra huvudelement: säkerhetiserande aktör, referensobjekt, hotkonstruktion och extraordinära åtgärder. Dessa dimensioner används för att undersöka hur den nationella säkerhetslagen framställs som legitim av det utvalda materialet. Dimensionerna undersöks var för sig för att få en så tydlig bild som möjligt av varje element. Genom att undersöka hur olika aktörer framställer dessa element synliggörs hur materialet tillsammans bygger upp en säkerhetiserande legitimering av lagen.

4.1.1 Säkerhetiserande aktör

Inom den politiska sektorn utgör staten i regel den primära säkerhetiserande aktören, ofta representerad av regeringen. Genom sin auktoritet kan staten effektivt definiera något som ett säkerhetshot och motivera extraordinära åtgärder (Buzan m.fl. 1998, s. 146). Detta överensstämmer med det analyserade materialet där den kinesiska staten genomgående framstår som den huvudsakliga säkerhetiserande aktören.

I materialet legitimeras Kinas roll som säkerhetiserande aktör återkommande genom hänvisningar till statlig suveränitet och principen “One Country, Two Systems” (Cheng 2020, s. 1–3; The Government of the HKSAR 2021; People's Daily 2020). Eftersom Kina är konstitutionellt och politiskt överordnat Hongkong framställs det som centralregeringens ansvar att hantera frågor om nationell säkerhet. I Global Times-artikeln från 30 juni uttrycks exempelvis att centralregeringens kontroll över Hongkongs säkerhet är själva kärnan i stadens rättsliga ordning (Global Times 2020b).

Kinas auktoritet över Hongkong framträder tydligast i källorna från Hongkongs regering. Cheng förklarar att det utan tvekan ligger inom centralmyndigheternas ansvar, snarare än Hongkongs autonomi, att hantera nationell säkerhet (Cheng 2020, s. 4). Genom denna formulering placeras tolkningsföreträdet hos den kinesiska staten, vilket stärker bilden av centralregeringen som den aktör som har auktoritet att definiera hotet och motivera åtgärder. Detta återfinns i själva lagtexten, där artikel 65 stipulerar att NPC har den slutgiltiga tolkningsmakten över lagen (National Security Law 2020, art. 65).

Cheng motiverar vidare Kinas ansvar med argumentet att Hongkongs säkerhet är direkt sammankopplad med den kinesiska statens och dess befolknings säkerhet (Cheng 2020, s. 4). Utöver “One Country, Two Systems”, lyfter hon artikel 1 från Hongkongs grundlag, vilken fastslår att Hongkong är en obestridlig del av Kina (Cheng 2020, s. 7; Basic Law 1990 art. 1). Detta visar ett återkommande mönster av att konstitutionella argument används för att legitimera Kinas maktbefogenheter.

Samtidigt lyfts mer normativa argument fram till stöd för Kinas förmåga att hantera situationen. I källorna återkommer beskrivningar av Kina som ett säkert, stabilt och beslutsamt land som föregår med ett gott exempel (People's Daily 2020; Global Times 2020a). Dessa resonemang vittnar om en implicit idé att Kinas rätt att hantera säkerhetsfrågor går bortom lagtexter och rättsliga argument. Det framställs som legitimt att Kina definierar och agerar mot hot på grund av sin roll som en stark och ansvarstagande stat. Detta används för att motivera Kinas ansvar för Hongkong.

Sammanfattningsvis skildrar samtliga källor den kinesiska staten, och institutioner inom den, som den överordnade och primära säkerhetiserande aktören. Kinas mandat att definiera och hantera säkerhetshot i Hongkong motiveras främst genom juridiska och konstitutionella argument, men även genom mer normativa idéer om Kina som ett ideal. Resonemangen illustrerar det komplexa förhållandet mellan Kina och Hongkong. Parterna beskrivs som konstitutionellt bundna till varandra och har därför ett säkerhetsmässigt ömsesidigt beroende. Hongkong beskrivs dock som oförmöget att själv hantera hoten. På så sätt legitimeras Kinas ingripande som en nödvändig åtgärd för att återställa ordningen.

4.1.2 Referensobjekt

Utifrån säkerhetiseringsteorin förstås referensobjekt som det som framställs som existentiellt hotat och därmed har ett legitimt anspråk på överlevnad (Buzan m.fl. 1998, s. 35–36). Staten har traditionellt varit ett centralt referensobjekt, där överlevnad framför allt handlar om att bevara suveränitet. Även nationens överlevnad kopplas till suveränitet och identitet (Buzan m.fl. 1998, s. 36). Detta är centralt i materialet, eftersom Hongkongs säkerhetslag återkommande motiveras genom hänvisningar till nationell enhet, territoriell integritet, politisk stabilitet och Hongkongs plats inom Folkrepubliken Kina.

Referensobjektet kan därför inte beskrivas som en enskild sak, utan som en kedja där Kinas statliga säkerhet och suveränitet kopplas till Hongkongs politiska ordning, stabilitet, ekonomiska funktion och invånarnas trygghet.

Det tydligaste referensobjektet är den kinesiska staten. Cheng beskriver Hongkong som ett “gaping hole” i Kinas nationella säkerhet, eftersom regionen under lång tid inte hade infört den säkerhetslagstiftning som föreskrivs i artikel 23 i Basic Law (Cheng 2020, s. 2). Basic Law fastslår förbud mot förräderi, separatism, uppvigling, subversion mot centralregeringen, stöld av statshemligheter och involvering av utländska politiska organisationer från att bedriva politisk verksamhet i regionen (Basic Law 2021, art. 23).

Chengs poäng är att frånvaron av sådan lagstiftning gör Hongkong till en svag punkt i den kinesiska statens säkerhetsordning, särskilt mot bakgrund av de protester och oro som präglade Hongkong under 2019. Det som framställs som skyddsvärt är därför inte enbart ordning i Hongkong, utan även Folkrepubliken Kinas möjlighet att upprätthålla nationell säkerhet även i Hongkong anses hotat. Här sker en viktig förskjutning: Hongkong framställs inte längre främst som ett politiskt system med egen autonomi, utan som en potentiell sårbarhet i Kinas nationella säkerhetsordning. Därmed blir säkerhetslagen möjlig att motivera som ett statligt skyddsingripande snarare än som ett ingrepp i Hongkongs autonomi.

Samma skyddslogik återkommer i själva säkerhetslagen. I artikel 1 anges att lagen syftar till att säkerställa ett fullständigt genomförande av “One Country, Two Systems”, skydda nationell säkerhet, förebygga separatism, subversion, terrorism och samverkan med utländska krafter, upprätthålla Hongkongs stabilitet och välstånd samt att skydda invånarnas lagliga rättigheter och intressen (National Security Law 2020, art. 1). Artikel 6 fastslår samtidigt att det är *hela* kinesiska folkets, inklusive Hongkongbornas, gemensamma ansvar att skydda Folkrepubliken Kinas suveränitet, enighet och integritet (National Security Law 2020, art. 6). Detta innebär att lagen inte enbart legitimeras som skydd för staten, utan också som ett skydd för Hongkongs institutionella ordning och invånarnas trygghet. På så sätt binds statens säkerhet och Hongkongs framtid samman i samma argumentationskedja.

Mot denna bakgrund blir specifikt principen “One Country, Two Systems” central. I materialet presenteras principen som något som säkerhetslagen ska bevara. Lam framhåller att lagen ska säkerställa det fullständiga genomförandet av principen för att upprätthålla Hongkongs långsiktiga stabilitet (The Government of the HKSAR 2021). Därmed är principen skyddsvärd, eftersom den kopplas till nationell säkerhet.

Det referensobjekt som framställs som hotat är alltså inte bara statens säkerhet, utan även den institutionella ordning som reglerar Hongkongs ställning inom Kina. I materialet framställs Kinas nationella säkerhet och Hongkongs stabilitet som ömsesidigt beroende av varandra och som nödvändiga för att upprätthålla statens sammanhållning.

Även Hongkongs ekonomiska ställning förs in i samma skyddslogik. Cheng beskriver Hongkong som ett internationellt finanscentrum, en global investeringshub och en viktig plats för handel och investeringar. Hon menar att handlingar som hotar nationell säkerhet utöver att påverka social stabilitet också skapar osäkerhet för företag, turister, investeringar och kommersiell verksamhet (Cheng 2020 s. 2).

Lam gör en liknande koppling när hon beskriver forumets tema som "Security Brings Prosperity" och framhåller att säkerhet är en förutsättning för Hongkongs långsiktiga välbefinnande (The Government of the HKSAR 2021). Ekonomin får därmed en legitimerande funktion i argumentationen: säkerhet framställs som en förutsättning för fortsatt välbefinnande. Detta gör att lagen kan motiveras även inför en internationell publik som kan antas värdera Hongkongs roll som finanscentrum. Hongkong som ett internationellt finanscentrum fungerar därför som ett referensobjekt, inte bara eftersom den ekonomiska funktionen framställs som något som riskerar att försvagas om staten inte kan garantera ordning, stabilitet och nationell säkerhet, utan också som något som bör skyddas av internationellt intresse.

Slutligen kan även Hongkongborna förstås som referensobjekt, men inte individuellt. Buzan m.fl. framhåller att individer sällan fungerar som starka referensobjekt i egen mening, eftersom säkerhetsisering oftare får större kraft när den knyts till större kollektiv eller politiska gemenskaper (Buzan m.fl. 1998, s. 38). I materialet framställs Hongkongbornas rättigheter, trygghet och vardagsliv som beroende av nationell säkerhet. Säkerhetslagen anger att invånarnas lagliga rättigheter ska skyddas och att mänskliga fri- och rättigheter, såsom yttrandefrihet, pressfrihet, föreningsfrihet och demonstrationsfrihet, ska respekteras i enlighet med lagen (National Security Law 2020, art. 1 och 4).

People's Daily uttrycker samma logik genom att framställa lagen som ett skydd för vanliga Hongkongbornas liv, egendom, rättigheter och friheter (People's Daily 2020). Invånarnas trygghet blir därmed en del av referensobjektet och följer samma skyddsskedja: deras rättigheter ramas in som något som endast kan garanteras först när ordning och nationell säkerhet är säkrad.

Referensobjektet konstrueras därmed som en kedja där Kinas suveränitet, Hongkongs institutionella ordning, stadens stabilitet och invånarnas trygghet binds samman. Genom denna koppling framställs säkerhetslagen som ett skydd inte bara för staten, utan även för Hongkongs framtid inom Kina.

4.1.3 Hotkonstruktion

Inom säkerhetiseringsteori handlar politiska hot ofta om att ifrågasätta statens legitimitet, auktoritet och suveränitet (Buzan m.fl. 1998 s. 142). I enlighet med detta framställs protesterna i Hongkong 2019, vilka säkerhetslagen beskrivs som ett svar på (BBC 2024), som det centrala hotet i samtliga analyserade källor. Protesterna associeras med begrepp som “anti-China forces”, “rioters”, “extremists”, “severe criminals”, “trauma” och “terrorist activities” (People’s Daily 2020; The Government of the HKSAR 2021). Sådana begrepp gör mer än att beskriva protesterna som våldsamma. De placerar protesterna utanför ramen för legitim politisk opposition och framställer dem i stället som ett säkerhetshot mot ordning, stabilitet och nationell suveränitet. Särskilt Cheng beskriver separatism och självständighetsrörelser som ett direkt och radikalt hot mot staten (2020, s. 2). Liknande formuleringar återfinns även i själva lagtexten, där det tredje kapitlet behandlar secession, subversion och terrorism (National Security Law 2020).

Hotbilden konstrueras som akut och ödesdiger, vilket ligger i linje med säkerhetiseringens idé om att extraordinära åtgärder legitimeras genom framställningar av nödläge (Buzan m.fl. 1998, s. 21). Flera av källorna betonar det akuta elementet genom beskrivningar av protesterna som våldsamma, kaotiska och destabiliserande. Exempelvis hävdas i People's Daily-artikeln att protesterna skapade panik och rädsla, samt förstörde och vandaliserade Hongkong (People’s Daily 2020). Samtidigt betonas återkommande att lagen endast riktar sig mot ett fåtal grovt kriminella individer snarare än den bredare befolkningen. Därigenom framställs hotet som tillräckligt allvarligt för att motivera extraordinära åtgärder på nationell nivå samtidigt som lagen beskrivs som proportionerlig.

I flera av källorna kopplas protesterna även till skam och illojalitet. Global Times-artikeln från 9 juni beskriver aktivisterna som förrädare mot både Hongkong och Kina (Global Times 2020a), och Cheng kallar deras handlingar skamfulla (Cheng 2020, s. 2). När aktivister beskrivs som förrädare eller deras handlingar som skamliga konstrueras protesterna

som ett moraliskt och nationellt avvikande beteende. Detta förstärker den nationalistiska dimensionen i hotkonstruktionen, eftersom lojalitet mot staten görs till en del av säkerhetsfrågan.

Ett annat tydligt hot i materialet är externa aktörer. I enlighet med säkerhetiseringsteorin kan politiska hot komma utifrån och riktas mot statens suveränitet och externa legitimitet (Buzan m.fl. 1998, s. 144). Källorna beskriver utländsk kritik mot säkerhetslagen som illvillig, partisk och driven av dolda motiv. Cheng avfärdar exempelvis kritiken som “fundamentally flawed” medan Lam och Global Times-artikeln från 30 juni anklagar utländska aktörer för hyckleri och propaganda, vars mål är att smutskasta säkerhetslagen (Cheng 2020 s. 3; The Government of the HKSAR 2021; Global Times 2020b).

Särskilt USA framställs som ett hot genom påståenden om att landet stödjer anti-Kina-rörelser i Hongkong. Att USA beskrivs i hotfulla termer kan kopplas till att de aktivt kritiserade lagen och införde sanktioner mot tjänstemän som ansågs bidra till att underminera Hongkongs autonomi och demokrati, däribland Lam och Cheng (U.S. Department of the Treasury 2020). President Donald Trump undertecknade även ett lagförslag till stöd för demokratiaktivister i Hongkong vilket mötte stark kritik från både Kinas och Hongkongs regering (BBC 2019).

Den externa hotkonstruktionen överlappar med den interna hotbilden och fyller en förstärkande funktion, snarare än att enskilt framträda som det centrala hotet som rättfärdigar lagen. Kombinationen av externa och interna hot är en vanlig strategi inom politisk säkerhetisering (Buzan m.fl. 1998, s.154). I formuleringarna om utländska aktörer blottläggs de underliggande nationalistiska narrativen ytterligare, då hotet utifrån ökar behovet av intern enighet. Centralregeringens ingripande genom säkerhetslagen framställs på så sätt som nödvändigt för att skydda statens sammanhållning och suveränitet. De nationalistiska undertonerna kan kopplas till föreställningen att nationalism är nära sammanlänkad med den politiska ordningens stabilitet. Därigenom förstås nationalism som en enande kraft för staten (Buzan m.fl. 1998, s. 142, 150).

Samtidigt pendlar källmaterialet mellan att framställa externa aktörer som hot och att använda dem för att legitimera genom jämförelser. Detta märks tydligast hos Cheng, som menar att lagen följer internationell praxis och jämför den med nationella säkerhetslagar i bland annat USA, Storbritannien och Australien. Ett konkret exempel som nämns är USA:s Patriot Act från 2001, vilken antogs kort efter terrorattackerna den 11 september (Cheng 2020, s. 7, 9, 14). Liknande resonemang återfinns i artikeln från People's Daily, där det

beskrivs som en “universal truth” att stater eftersträvar stabilitet för att garantera invånarnas rättigheter (People's Daily 2020).

Källorna använder dessa jämförelser med västländer för att slå ned på kritik mot lagen genom argumentet att Kina agerar på ett sätt som även andra stater gör. Säkerhetslagen framställs därigenom inte som avvikande eller ett övertramp utan som förenlig med etablerad praxis mot hot. Med detta i åtanke kan man konstatera att det externa hotet ramas in olika beroende på vad källorna vill betona: när lagen legitimeras i defensiva termer framställs utlandet som jämbördiga aktörer, medan externa aktörer i andra sammanhang används för att förstärka hotbildens allvar.

Trots variationer i hur hoten framställs står det dock klart att den samlade hotbilden bidrar till att legitimera de extraordinära åtgärder som införs genom den nationella säkerhetslagen. Nationalismen förstärker den legitimerande logiken genom att hoten därtill riktas mot Kina som nationell och territoriell gemenskap.

4.1.4 Extraordinära åtgärder

I materialet framställs den nationella säkerhetslagen som ett nödvändigt svar på en situation där ordinarie politiska och rättsliga procedurer inte längre anses tillräckliga. Inom säkerhetiseringsteorin är det centralt att när något framställs som ett existentiellt hot så kan åtgärder som går utöver normal politik legitimeras som nödvändiga. Buzan m.fl. menar att retoriken bakom rättfärdigande av extraordinära åtgärder *är* det utmärkande draget för säkerhetisering (Buzan m.fl. 1998, 23-24, 26). Även Stritzel betonar på liknande sätt att säkerhetisering kan förstås som en intersubjektiv förståelse för att behandla något som existentiellt hot och möjliggöra krav på brådskanie och exceptionella åtgärder (Stritzel 2014, s. 4).

I källorna beskrivs lagen därför inte främst som en vanlig lagform, utan som ett svar på kaos, våld, separatism och utländsk inblandning. Genom denna beskrivning görs lagen till ett logiskt och nödvändigt medel för att återställa ordning och skydda nationell säkerhet.

Detta syns tydligt hos Cheng som beskriver perioden innan laginförandet som präglad av social oro, våld, förstörd egendom, krav på Hongkongs självständighet, utländsk inblandning

samt förekomsten av vapen och sprängmedel. Dessa företeelser sägs utgöra hot mot Hongkongs säkerhet, och “more importantly” mot Kinas nationella säkerhet (Cheng 2020, s. 2).

Mot denna bakgrund framställs lagen som ett svar på “urgency and necessity”, där centralstaten agerar för att skapa ett rättsligt system och verkställighetsmekanismer för nationell säkerhet (Cheng 2020, s. 2). Lam använder en liknande logik när hon beskriver lagen som en “major turning point” i Hongkongs övergång från kaos till ordning (The Government of the HKSAR 2021). Enligt Lam framstår lagen därmed som en brytpunkt mellan ett tidigare tillstånd av oordning och ett nytt tillstånd av stabilitet. Här blir legitimeringen tydlig: lagen framställs inte som ett politiskt val bland flera möjligheter utan som den nödvändiga övergången från kris till återställd ordning.

Det extraordinära ligger inte enbart i att lagen inför nya brottskategorier, utan även i att den skapar en ny säkerhetsstruktur med konkreta institutionella och polisiära befogenheter. I lagen anges att den ska förebygga, stoppa och bestraffa separatism, subversion, terroristiska aktiviteter och samverkan med främmande land eller externa element (National Security Law 2020 art. 1). Den inrättar dessutom Committee for Safeguarding National Security i Hongkong, som ansvarar för säkerhetsfrågor men står under centralregeringens tillsyn och är ansvarig inför centralregeringen (National Security Law 2020, art. 12-14). Vidare ska Hongkongs polis inrätta en särskild avdelning för nationell säkerhet, med ansvar för bland annat underrättelseinsamling, utredningar och åtgärder mot utländsk inblandning (National Security Law 2020, art. 16 och 17). På så sätt leder säkerhetseringen till nya brottsrubriceringar samt till en mer centraliserad och specialiserad säkerhetsapparat.

Dessa åtgärder visar på hur lagen får praktiska institutionella konsekvenser. Hotbilden leder till att vissa handlingar kriminaliseras, men också till att särskilda organ får ansvar för att identifiera, övervaka och ingripa mot hot mot den nationella säkerheten. Därmed förskjuts säkerhetsfrågan från en vanlig rättslig hantering till en mer specialiserad och centraliserad säkerhetsapparat. Även artiklarna 41 och 46 förstärker lagens extraordinära karaktär genom att reglera särskilda rättsliga befogenheter, bland annat att låta särskilda fall helt eller delvis ske bakom stängda dörrar och möjligheten att i vissa fall begränsa juryprövning (National Security Law 2020, art. 41 och 46).

Även straffen visar hur långtgående åtgärderna är. För allvarliga former av separatism och subversion kan straffet bli livstids fängelse eller fängelse i minst tio år (National Security Law

2020, art. 20 och 22). Global Times-artikeln från den 9 juni 2020 förstärker denna nödvändighetslogik genom att framställa lagen som ett sätt att få slut på Hongkongs kaos och säkra stadens långsiktiga stabilitet (Global Times 2020a). I artikeln från 30 juni 2020 betonas lagens avskräckande funktion, och livstids fängelse lyfts fram som den strängaste möjliga påföljden mot fortsatta hot mot nationell säkerhet (Global Times 2020b). När livstids fängelse framställs som en möjlig påföljd för allvarliga säkerhetsbrott förstärks bilden av att hotet är exceptionellt allvarligt. Straffens omfattning blir därmed inte bara en juridisk detalj, utan en del av den säkerhetiserande framställningen av hotets nivå. Eftersom hoten framställs som riktade mot staten och Hongkongs framtid kan långtgående straff framstå som proportionerliga inom materialets egen argumentation.

Lagens långtgående karaktär förstärks även av dess extraterritoriella tillämpning. Enligt artikel 38 kan lagen tillämpas på handlingar som begås utanför Hongkong av personer som inte är permanent bosatta där (National Security Law 2020, art. 38).

Cheng försvarar detta genom att nationella säkerhetsbrott skiljer sig från vanliga brott eftersom de hotar Kinas suveränitet, enhet och territoriella integritet, och att sådana handlingar därför måste kunna förebyggas och bestraffas även när de begås utanför Hongkong (Cheng 2020, s. 14). Cheng hänvisar dessutom till principen om "protective jurisdiction", där stater kan lagstifta om handlingar utanför det egna territoriet om de hotar statens säkerhet eller vitala intressen (Cheng 2020, s. 14–15).

Detta är relevant eftersom den extraterritoriella tillämpningen visar hur hotbilden används för att legitimera att statens säkerhetsanspråk sträcker sig bortom Hongkongs eget territorium, vilket gör åtgärden tydligt extraordinär inom ramen för säkerhetiseringsteorin

Sammantaget framställs säkerhetslagen som en extraordinär men legitim åtgärd. Hotbilden gör det möjligt att motivera nya brottskategorier, stränga straff, särskilda säkerhetsinstitutioner, centralregeringens förstärkta roll och extraterritoriell räckvidd som nödvändiga medel för att återställa ordning. Åtgärderna blir legitima inom materialets egen logik eftersom hotet framställs som riktat mot staten som *helhet*. Därmed blir lagen ett svar på hot, men också ett praktiskt uttryck för den säkerhetiserande logik som präglar materialet.

4.2 Sammanfattande resultat

Som sammanfattande resultat visar analysen att säkerhetslagen legitimeras genom att flera olika värden kopplas samman i ett gemensamt skyddsargument. De våldsamma protesterna i Hongkong, Kinas suveränitet, Hongkongs stabilitet, principen “One Country, Two Systems”, ekonomiskt välstånd och invånarnas trygghet framställs som beroende av varandra. Därigenom kan lagen presenteras som en åtgärd som skyddar staten, men även Hongkongs framtid och befolkningens rättigheter. Lagen rättfärdigas därmed inte främst som en vanlig juridisk reform, utan som ett nödvändigt svar på en situation som beskrivs som akut, destabiliserande och hotfull.

Kodschemat åskådliggör att det tydligaste hotet utgörs framför allt av protesterna 2019, separatism, opposition och utländsk inblandning. Det som framställs som skyddsvärt är Kinas suveränitet, principen “One Country, Two Systems”, Hongkongs stabilitet, ekonomiska funktion och invånarnas trygghet. De extraordinära åtgärder som legitimeras inom ramen för säkerhetslagen är bland annat nya brottskategorier, stränga straff, särskilda säkerhetsinstitutioner, centralregeringens förstärkta roll och lagens extraterritoriella räckvidd.

Resultatet visar också att den kinesiska staten ges den centrala rollen som säkerhetiserande aktör. Genom hänvisningar till nationell säkerhet, konstitutionell ordning och centralregeringens ansvar framställs staten som den aktör som har både rätt och skyldighet att definiera hotet och agera mot det.

På så sätt blir staten i bredare mening även referensobjektet genom den kedja av skyddsvärda värden som framställs i materialet. Detta visar hur säkerhetiseringens olika dimensioner vävs samman i ett legitimerande argument.

Hotbildens akuta inramning bidrar till att legitimera säkerhetslagen som en nödvändig åtgärd för överlevnad. Genom denna inramning förskjuts konflikten från att handla om politiskt missnöje, autonomi och demokratiska rättigheter till att handla om statens säkerhet och överlevnad. Hongkongs regering och de kinesiska medierna bidrar till samma legitimering, men gör det med olika betoningar. De hongkongbaserade källorna betonar främst juridisk och konstitutionell legitimitet, medan de kinesiska statsnära källorna använder en mer konfrontativ retorik där protester, opposition och utländska aktörer beskrivs som direkta hot.

Sammantaget visar resultatet att säkerhetslagen legitimeras genom en rad olika skäl. Protester, opposition, separatism och utländsk inblandning framställs som hot mot staten och Hongkongs stabilitet, medan lagen framställs som ett skydd för de värden som sägs hotas. Det är genom denna koppling som lagens långtgående juridiska och institutionella förändringar görs nödvändiga, rimliga och proportionerliga i materialet.

5. Slutsats

För att besvara frågan *“Hur legitimerar aktörer inom den kinesiska staten och Hongkongs regering införandet av den nationella säkerhetslagen i Hongkong?”* har vi i denna undersökning kommit fram till att den nationella säkerhetslagen i Hongkong legitimeras genom att den framställs som ett nödvändigt svar på hot mot Kinas nationella säkerhet, suveränitet och Hongkongs stabilitet som enligt materialet präglade perioden 2019--2020.

Genom analysen blir det tydligt hur säkerhetspolitiskt språk kan förändra förståelsen av en politisk konflikt. När protester, opposition och utländsk inblandning placeras inom en säkerhetsram och skyddskedja förändras också vad som framstår som rimliga politiska åtgärder. Analysen visar en övergripande säkerhetiserande logik: lagen görs legitim genom att kopplas till ett akut behov av stabilitet och nationellt skydd. Därmed visar studien också hur nationalistiska och patriotiska föreställningar om suveränitet och nationell enhet kan förstärka säkerhetspolitiska legitimeringar. På så sätt redovisas hur långtgående juridiska och institutionella förändringar kan rättfärdigas genom att framställas som skyddande snarare än begränsande.

Framtida forskning skulle kunna undersöka hur säkerhetslagens legitimering tas emot av andra aktörer. Särskilt relevant vore att studera hur Hongkongs invånare, oppositionella grupper, civilsamhälleliga organisationer eller internationella aktörer tolkar och bemöter den säkerhetiserande argumentationen. Detta skulle kunna studeras med en forskningsstrategi som är bättre lämpad för att mäta allmänhetens syn på extraordinära åtgärder. Ett större och mer varierat material, exempelvis kinesisk- och kantonesiskspråkiga källor, sociala medier, intervjuer eller internationella rapporter, skulle också kunna ge en bredare bild av hur lagens legitimitet förhandlas i olika offentliga sammanhang. En sådan studie skulle därmed kunna komplettera denna uppsats genom att undersöka säkerhetiseringens mottagande och konsekvenser, inte enbart dess språkliga konstruktion.

Avslutningsvis bidrar uppsatsen till en djupare förståelse av hur säkerhetspolitiska argument kan användas för att rättfärdiga långtgående juridiska och institutionella förändringar i

modern tid. Genom att kombinera säkerhetsiseringsteori med ett kodschema inspirerat av framingteori har uppsatsen kunnat visa hur hot, referensobjekt och extraordinära åtgärder kopplas samman i statlig och statsnära argumentation. Eftersom studien bygger på ett begränsat urval av engelskspråkiga, officiella och statsnära källor bör resultatet dock förstås som en analys av denna specifika legitimering, inte som en heltäckande bild av hela debatten om säkerhetslagen.

Referenser

- Alamaa, L., Melander, S. & Stubbergaard, Y. red. (2022). *Perspektiv på offentlig förvaltning : teori i praktiken*. Upplaga 1. Lund: Studentlitteratur.
- Baculinao, E. & Mackey Frayer, J. (2017). China's Global Times: Hawkish by Decree or Reflecting Readers? *NBC News*, 20 februari.
<https://www.nbcnews.com/news/china/china-s-global-times-hawkish-decree-or-reflecting-readers-n722316> [2026-05-17]
- Basic Law (1990/2021). The Basic Law of the Hong Kong Special Administrative Region of the People's Republic of China. Beijing: National People's Congress. [Elektronisk]
https://www.basiclaw.gov.hk/filemanager/content/en/files/basiclawtext/basiclaw_full_text.pdf [2026-04-27]
- Balzacq, T. (2019). Securitization Theory: Past, Present, and Future. *Polity*, 51(2), s. 331–348.
- BBC News (2019). *Hong Kong protests: Trump signs Human Rights and Democracy Act into law* [Elektronisk] <https://www.bbc.com/news/world-asia-china-50581862> [2026-05-11]
- BBC News (2024) *Hong Kong national security law: What is it and is it worrying?* [Elektronisk] <https://www.bbc.com/news/world-asia-china-52765838> [2026-04-27]
- Boréus, K. & Bergström, G. red. (2018). *Textens mening och makt : metodbok i samhällsvetenskaplig text- och diskursanalys*. Fjärde [omarbetade och aktualiserade] upplagan. Lund: Studentlitteratur.
- Buzan, Barry. Wæver, Ole. & Wilde, Jaap. d. (1998). *Security: A New Framework for Analysis*. Lynne Rienner.
- Chen, F (2020). Rally cry for more Chinese nuclear warheads. *Asia Times*, 11 maj. [Elektronisk]
<https://asiatimes.com/2020/05/rally-cry-for-more-chinese-nuclear-warheads/> [2026-05-17]
- Decoding Chinese Politics: Party Center (2024). *Asia Society*, 4 oktober 2024. [Elektronisk]
<https://asiasociety.org/policy-institute/decoding-chinese-politics?policy=party-center&group=organizations&size=rank&connection=personal> [2026-05-17]
- Eagleton, J. 2025. *Hong Kong's Second Return to China: A Critical Discourse Study of the National Security Law and its Aftermath*. Cham: Palgrave Macmillan. [Elektronisk]
https://link-springer-com.ludwig.lub.lu.se/chapter/10.1007/978-3-031-84587-1_6 [2026-05-01]
- Edney, K. (2014). *The Globalization of Chinese Propaganda: International Power and Domestic Political Cohesion*. 1:a uppl. Palgrave Macmillan Ltd. [2026-05-17]
- Esaiasson, P., Gilljam, M., Oscarsson, H., Towns, A. & Wängnerud, L. (2017). *Metodpraktikan: konsten att studera samhälle, individ och marknad*. Femte upplagan. Stockholm: Wolters Kluwer.
- Esaiasson, P., Gilljam, M., Oscarsson, H., Sundell, A., Towns, A. E. & Wängnerud, L. (2024). *Metodpraktikan : konsten att studera människor, organisationer och samhällen*. Sjätte upplagan, helt omarbetad. Stockholm: Norstedts Juridik.
- Fish, E. (2017). China's Angriest Newspaper Doesn't Speak for China. *Foreign Policy*, 28 april. [Elektronisk]

- <https://foreignpolicy.com/2017/04/28/chinas-angriest-newspaper-doesnt-speak-for-china/> [2026-05-17].
- Global Times (2019). HK rioters' act similar to terrorists'. *Global Times*, 11 november. [Elektronisk] <https://www.globaltimes.cn/content/1169690.shtml> [2026-05-12].
- Global Times (2020b). National Security Law to protect HK democracy, freedom. *Global Times*, 30 juni. [Elektronisk] <https://www.globaltimes.cn/content/1193131.shtml> [2026-05-03].
- Global Times (2020a). National security law to end Hong Kong chaos soon. *Global Times*, 9 juni. [Elektronisk] <https://www.globaltimes.cn/content/1191087.shtml> [2026-05-03].
- Hong Kong National Security Law (2020). *Law of the People's Republic of China on Safeguarding National Security in the Hong Kong Special Administrative Region*. Beijing: Standing Committee of the National People's Congress. [Elektronisk] <https://at.china-embassy.gov.cn/det/zgyw/202007/P020210621571051181291.pdf>
- Huang, Z. (2022) Global Times editor Hu Xijin on US-China relations, press freedom in China, and the June 4 protests. *Quartz*, 21 juli. [Elektronisk] <https://qz.com/741931/qza-with-hu-xijin-editor-in-chief-of-global-times> [2026-05-18].
- Lam, C. The Government of the Hong Kong Special Administrative Region (2021). *Speech by CE at National Security Law Legal Forum - Security Brings Prosperity* [pressmeddelande], 5 juli. [Elektronisk]
- McDonald, M. (2008). Securitization and the construction of security. *European Journal of International Relations*, 14(4), s. 563–587.
- Nationalencyklopedin (u.å.). *gestaltningsteori*. [Elektronisk] <https://www.ne.se/uppslagsverk/encyklopedi/lång/gestaltningsteori> Tillgänglig: Nationalencyklopedin. [2026-05-19]
- Ortmann, Stephan – Raymond Kwun-Sun Lau – Kenneth Ka-Lok Chan (red.), 2025. *Hong Kong Politics after the National Security Law: Autocratization and Its Consequences*. London: Routledge. [Elektronisk] <https://doi.org/10.4324/9781003564898-1> [2026-04-29].
- People's Daily Online (2020). National security legislation solid underpinning for rights, freedoms of Hong Kong residents. *People's Daily*, 4 juli. [Elektronisk] <https://en.people.cn/n3/2020/0704/c90000-9707024.html> [2026-05-03] <https://www.info.gov.hk/gia/general/202107/05/P2021070500357.htm>
- The State Council of the People's Republic of China (2020) *China adopts decision to make Hong Kong national security laws*. 28 maj. [Elektronisk] https://english.www.gov.cn/news/topnews/202005/28/content_WS5ecf67d3c6d0b3f0e9498dc7.html [2026-05-03]
- U.S. Department of the Treasury (2020) *Treasury sanctions individuals for undermining Hong Kong's autonomy*. [Elektronisk] <https://home.treasury.gov/news/press-releases/sm1088> [2026-05-11].
- Schön, Donald A. & Rein, Martin (1994). *Frame reflection: toward the resolution of intractable policy controversies*. New York, N.Y.: BasicBooks.
- Secretary for Justice, Hong Kong Special Administrative Region (2020). *National Security Law – A New Horizon for the Successful Implementation of "One Country, Two Systems"* [pressmeddelande], 11 september. [Elektronisk] https://www.doj.gov.hk/en/community_engagement/speeches/pdf/sj20200824e1.pdf
- South China Morning Post (2011). *Global Times: China's true voice or nationalistic rabble-rouser?* 1 maj. [Elektronisk]

- <https://www.scmp.com/article/966560/global-times-chinas-true-voice-or-nationalistic-rabble-rouser> [2026-05-17].
- Stritzel, H. (2007). Towards a theory of securitization: Copenhagen and beyond. *European Journal of International Relations*, 13(3), s. 357–383.
- Stritzel, H. (2014). *Security in Translation: Securitization Theory and the Localization of Threat*. New Security Challenges. Basingstoke: Palgrave Macmillan. s. 4, 33-49.
- Strömberg, V. (2026). Demokratikämpen Jimmy Lai döms till 20 års fängelse: ”Drakoniskt”. *SVT Nyheter*, 9 februari. [Elektronisk]
<https://www.svt.se/nyheter/utrikes/jimmy-lai-doms-till-20-ars-fangelse-drakoniskt> [2026-05-17].